

- a) organizowanie poradnictwa techniczno-produkcyjnego,
- b) organizowanie zwalczania szkodników na plantacjach warzyw i w sadach,
- c) nabywanie i wspólne eksploatowanie maszyn i narzędzi ogrodniczych,
- d) organizowanie dostaw nasion, materiału szkółkarskiego, nawozów sztucznych, środków ochrony roślin itp.,
- e) rozwijanie budownictwa przechowalni warzyw i owoców, szklarni, inspektów itp.

§ 4. 1. Uspołecznione przedsiębiorstwa skupu powinny płacić producentom ceny wynikające z podaży i popytu. Ceny te powinny być w zasadzie uzgodnione uprzednio z odbiorcami: przedsiębiorstwami handlu detalicznego, przemysłu, handlu zagranicznego itp.

2. Przedsiębiorstwa handlu detalicznego (jak również przedsiębiorstwa skupu) kupują warzywa i owoce od producentów po cenach umownych.

3. Prezydium rad narodowych w uzgodnieniu z Państwową Komisją Cen mają prawo okresowego ustalania maksymalnych cen detalicznych na niektóre podstawowe warzywa i owoce. Ceny takie mogą być wprowadzone w ściśle określonych

miejsowościach o charakterze przemysłowym oraz wycieczkowym.

4. Przedsiębiorstwa detaliczne nie uspołecznione kupują warzywa i owoce od producentów i sprzedają je po cenach przez siebie wyznaczonych.

§ 5. 1. Zobowiązuje się Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Centralą Spółdzielni Ogrodniczych do koordynowania działalności przedsiębiorstw skupu i handlu detalicznego w zakresie bilansów towarowych, planów zaopatrzenia przemysłu oraz rezerw zimowych w warzywach i owocach.

2. Nadwyżki płodów ogrodniczych, po zabezpieczeniu rynku wewnętrznego, mogą być przez Centralę Spółdzielni Ogrodniczych eksportowane w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego.

§ 6. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

191

UCHWAŁA Nr 125 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1957 r.

w sprawie opracowywania terenowych bilansów siły roboczej.

Planowanie prawidłowych kierunków rozwoju poszczególnych regionów kraju, jak i prowadzenie bieżącej polityki gospodarczej dostosowanej do potrzeb danego terenu — wymaga rozeznania stanu, rozmieszczenia i wykorzystania zasobów siły roboczej.

W tym celu Rada Ministrów uchwala:

§ 1. 1. Prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych opracowują roczne powiatowe (miejskie) bilanse siły roboczej.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (WRN) opracowują roczne wojewódzkie bilanse siły roboczej jako zbiorcze zestawienia powiatowych bilansów siły roboczej i przesyłają bilanse wojewódzkie w odpisie do Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 2. Zakłady pracy obowiązane są dostarczać na żądanie prezydiów rad narodowych danych niezbędnych do opracowania

bilansów siły roboczej, w szczególności danych dotyczących faktycznego i przewidywanego stanu zatrudnienia.

§ 3. Zasady, tryb i terminy opracowywania bilansów siły roboczej (§ 1) oraz szczegółowy zakres danych, o których mowa w § 2, ustali Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego — po zasięgnięciu opinii prezydium WRN.

§ 4. Traci moc § 6 uchwały nr 679 Prezydium Rządu z dnia 29 września 1951 r. w sprawie werbunku niewykwalifikowanej siły roboczej (Monitor Polski Nr A-88, poz. 1214).

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

192

UCHWAŁA Nr 126 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1957 r.

o zmianie uchwały nr 496 Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1951 r. o rozdziale i wykorzystaniu mieszkań pracowniczych i służbowych (Monitor Polski Nr A-68, poz. 887) i ustaleniu zasad rozdziału mieszkań uzyskanych z publicznego budownictwa mieszkaniowego.

§ 1. Mieszkania w domach wznoszonych w ramach planu inwestycyjnego rozdzielane są zgodnie z celem gospodarczym poszczególnych inwestycji, a mianowicie:

- a) w budownictwie mieszkaniowym rozproszonym, prowadzonym przez poszczególne resorty (budownictwo z planu inwestycyjnego, ze środków pozalimitowych, z funduszu zakładowego) — zgodnie z wytycznymi usta-

lonymi przez właściwego ministra w zasadzie na mieszkania służbowe inwestora bezpośredniego,

- b) w budownictwie mieszkaniowym rozproszonym, którego inwestorem bezpośrednim są prezydium rad narodowych — do dyspozycji prezydium właściwej rady narodowej,

c) w budownictwie osiedlowym realizowanym przez dyrekcje budowy osiedli robotniczych (DBOR) — do dyspozycji poszczególnych prezydów rad narodowych na mieszkania służbowe i kwaterunkowe, bądź w części zastrzeżonej — do dyspozycji resortu obrony narodowej, resortu spraw wewnętrznych na potrzeby wojsk wewnętrznych i Milicji Obywatelskiej, a na terenie województw: katowickiego, wrocławskiego i krakowskiego — do dyspozycji resortu górnictwa węglowego. Ilość mieszkań zastrzeżoną do dyspozycji powyższych resortów określa corocznie Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwych ministrów.

§ 2. Wytyczne w sprawie rozdziału mieszkań wybudowanych przez prezydów rad narodowych jako inwestorów bezpośrednich i w ramach budownictwa osiedlowego (§ 1 lit. b i c) wyda Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 3. Rozdzielnik mieszkań z budownictwa osiedlowego realizowanego przez dyrekcje budowy osiedli robotniczych w części nie zastrzeżonej w myśl § 1 lit. c) zatwierdzany jest uchwałą prezydium wojewódzkiej rady narodowej (lub prezydium rady narodowej równorzędnego szczebla) w oparciu o ustalone w odrębnym trybie zadania rzeczowe planu inwestycyjnego budownictwa osiedlowego na dany rok kalendarzowy.

§ 4. 1. Projekt rocznego rozdzielnika mieszkań sporządzają prezydium miejskich (powiatowych) rad narodowych na podstawie zadań rzeczowych planu inwestycyjnego budownictwa osiedlowego na dany rok kalendarzowy, ustalonych przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej, zmniejszonych o ilości mieszkań zastrzeżonych do dyspozycji resortów zgodnie z § 1 lit. c). Zatwierdzony uchwałą prezydium wojewódzkiej rady narodowej (lub prezydium rady narodowej równorzędnego szczebla) roczny rozdzielnik przekazywany jest w odpisie Ministerstwu Gospodarki Komunalnej w terminie do końca lutego tego roku, w którym ma obowiązywać. Terminy oddawania do użytku mieszkań zastrzeżonych do dyspozycji resortów, zgodnie z § 1 lit. c), powinny być uzgodnione z właściwymi resortami. Mieszkania te oddawane są do użytku właściwym dysponentom bezpośrednio przez inwestora (DBOR) poza rozdzielnikami.

2. Prezydium rad narodowych powołują komisje do opracowania projektu rozdzielnika. W skład tych komisji powinni wchodzić przedstawiciele dyrekcji większych kluczowych zakładów przemysłowych i przedstawiciele wojewódzkich komisji porozumiewawczych związków zawodowych, a do współpracy mogą być zapraszani przedstawiciele zarządów okręgowych zainteresowanych związków zawodowych.

3. W razie gdy rozdzielniki zatwierdzone przez prezydium wojewódzkich rad narodowych nie zapewniają zaspokojenia

najniezbędniejszych potrzeb resortu, zainteresowany minister w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej może przedstawić Radzie Ministrów wniosek o korektę rozdzielnika.

§ 5. 1. Zobowiązuje się prezydium wojewódzkich rad narodowych do składania Ministrowi Gospodarki Komunalnej sprawozdania z realizacji rozdzielnika w terminach:

- a) do 1 sierpnia za I półrocze,
- b) do 1 lutego następnego roku za rok ubiegły.

2. Zbiorcze sprawozdanie z realizacji rozdzielnika Minister Gospodarki Komunalnej przedstawi Radzie Ministrów odpowiednio w terminach do 15 sierpnia i do 15 lutego.

§ 6. Prezydium rad narodowych powinny informować ludność o realizacji przydziałów mieszkań z nowego budownictwa przez ogłaszanie w miejscowej prasie imiennych wykazów.

§ 7. Upoważnia się prezydium rad narodowych do przeprowadzania kontroli przydziałów mieszkań dokonywanych przez wszystkich dysponentów oraz wykorzystania powierzchni wszystkich mieszkań zgodnie z obowiązującymi normami zaludnienia. O stwierdzonych uchybieniach w gospodarowaniu mieszkaniami organy kwaterunkowe będą zawiadamiać właściwego ministra, ponadto zaś mogą określać dysponentowi termin zaludnienia mieszkań zgodnie z obowiązującymi normami. Jeżeli dysponent w wyznaczonym terminie nie zaludni mieszkania, organ kwaterunkowy może przydzielić część nie wykorzystanego lokalu we własnym zakresie działania.

§ 8. 1. Znosi się dotychczasowy odrębny system rozdziału mieszkań dla dzielnicy Nowa Huta w Krakowie oraz unieważnia się wszystkie przepisy ustalające odrębny tryb rozdziału mieszkań dla niektórych kategorii dysponentów.

2. Uchwała niniejsza nie dotyczy rozdziału mieszkań na obszarze m. st. Warszawy.

§ 9. Uchyla się instrukcję w sprawie zasad i trybu rozdziału mieszkań uzyskanych z publicznego budownictwa mieszkaniowego stanowiącą załącznik do uchwały nr 655 Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1955 r. w sprawie zmiany uchwały z dnia 18 lipca 1951 r. o rozdziale i wykorzystaniu mieszkań pracowniczych i służbowych (Monitor Polski Nr 82, poz. 979).

§ 10. Wykonanie uchwały powierza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 marca 1957 r.

w sprawie zezwolenia na sprzedaż za złote usług przewozu towarów i mienia w obrocie z zagranicą drogą lądową i morską.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w niniejszym zarządzeniu określenie „usługi przewozu w obrocie z zagranicą” oznacza transport towarów i mienia w komunikacji międzynarodowej poza granicami kraju